

LA REFORMA DE LA LLEI DE LA C.C.R.T.V., UN CAMÍ MASSA LLARG....

Fa quasi sis anys del primer debat monogràfic sobre l'audiovisual que es va fer al Parlament de Catalunya, arran de l'ajustada victòria electoral de CiU, i motivada per les mobilitzacions sindicals i professionals a les empreses de la CCRTV, però també a altres mitjans públics. El fruit d'aquell ple va ser la reforma de la llei del CAC, i una disposició transitòria segons la qual el nou Dtor. Gral. de la CCRTV hauria de tenir el vist-i-plau del Consell d'Administració, encara que el seguís nomenant el Govern. Això va permetre un període de política de consens impulsat per Miquel Puig, que es va acabar el 2002 quan CiU va opinar que aquest havia estat massa neutral.

A partir d'aquí es va tornar al model vigent, sense transitòries, de nomenament directe del Dtor. gral. per part del Govern. Va passar amb Villatoro, a càrrec de CiU, i amb Majó, per part del Govern tripartit, però en aquest cas amb contradiccions internes i amb protagonisme decisiu de Maragall.

El Pacte del Tinell contempla la reforma de la Llei de la Corporació en la línia de la desgovernamentalització i de la independència i la professionalitat dels seus gestors, d'acord amb el què des del 99 havien defensat PSC, ERC i ICV-EUiA. El problema ara ha estat que CiU i PP, reticents encara a un model desgovernamentalitzat, posen resistència a la despartidització del Consell d'Administració, a l'exigència d'incompatibilitats dels seus membres semblants a les del CAC, i a la majoria de 3/5 parts per comptes de 2/3 per a elegir els membres. Percentatge aquell menys de consens i que el tripartit justifica per impedir maniobres d'obstrucció de l'oposició, com s'ha vist a RTVE amb la no renovació encara del Consell d'Administració, que respòn a la correlació parlamentària de la legislatura anterior.

Sembla que aquest novembre el text de la ponència, ni que sigui amb majoria simple, passa ja al plenari, a on aniran a parar les esmenes que l'oposició ja ha anunciat al text dels diputats del tripartit, que si abans eren minoria i no podien dur endavant el seu model de RTV pública, ara lamenten que no hi hagi consens i els mitjans puguin seguir sent objecte de la batalla partidista.

La proposta de reforma incorpora aspectes llargament reclamats pels professionals, com que el director gral. no el designi el govern (serà triat d'entre els membres del Consell d'Administració), que el Consell no reproduïxi les quotes de representació parlamentària i sigui de debó un òrgan professional i independent, que el Consell Assessor no sigui decoratiu i s'obri a la societat i als propis treballadors de les empreses, i que els mandats no es corresponguin amb les legislatures, No ens satisfà l'absència de representants dels treballadors en el Consell d'Administració, però valorem altament que els seus integrants els proposi el CAC, que alhora haurà rebut propostes dels grups parlamentaris però també d'entitats socials.

En aquesta recta final, que potser s'anticipi de poc a les reformes previstes igualment per a RTVE, caldrà un cop més que els professionals de la informació empenyem en la direcció correcta, per no desaprofitar l'ocasió tant de temps esperada i no malbaratar el període transitori en què està instal·lada la CCRTV i les seves empreses, que si disfruten d'uns certs espais d'autonomia és degut a la neutralització mútua de les forces del Govern, i no per un blindatge legal, i definitiu, que és al què aspirem des que vam començar a lluitar per l'estatut de redacció.

Ramon Espuny